

DIRECTOR:
Dr. ALEXANDRU RUSU

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TARNAVA MICĂ:

INSERATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: :: înveială :: ::

Unitatea

REDACTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA.

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foaie bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Pentru Florii

Din tezaurul bogat al operei marelui O. Prohászka reținem, ocazional, următoarele considerații în legătură cu Dumineca Florilor:

1. Este Dumineca Florilor Domnului. Lauri și ramuri de oliv se pleacă spre dânsul; dinspre Muntele Maslinilor îl atinge mireasma primăverii și însuflețirea curată a poporului îi face o primire spontană. Inima lui Isus e împovărată, ochii îi sunt învâlușiți, știe să și plângă; însuflețirea străzii e distanțată imens de gândurile Fiului omului. Dar a voit această uvertură, această manifestare a publicității, spre a ne arăta că pășește pe drumul suferințelor sale între mugurii de primăvară ai laurilor și ai ramurilor de maslin, că frunza de laur, semnul gloriei, și ramul de oliv, simbolul păcii, semnaleză înțelesul adânc al suferinței. Deși o povară, suferința este și izvorul unor grații nespuse! Să mă umplu și eu de acest sentiment; să scot și eu pentru mine grații mari din suferință și disprețuire. Lumea nu înțelege aceste gânduri. Prin impaciență și neîncredere în suferințe, omul se degradează pe sine! De aceea își acopere suferința, în vreme ce Isus provoacă atenția lumii asupra ei; omul e bucurios, dacă umilirea nu i-o cunoște și alții; Isus, din potrivă, vrea ca de această nouă și mare învățătură să se intereseze cât mai mulți!

2. Isus vrea să intre pe asin în Ierusalim. Asinul este animalul păcii, calul al războiului. Psalmistul încă spune: ei se încred în caii lor, iar noi în numele Domnului. Când Iudeii au devenit războinici, au început să întrebuinteze cai. Isus încă vrea să ne câștige o țară, țara fericirii veșnice, nu pe cal, nu pe câmpuri de războiu, ci prin luptele sufletului, prin oferire, jertfă și prin iubire slujitoare; putere și forță este aici mai multă decât în războaiele lui Alexandru cel mare, Xerxes și Napoleon; sunt și eroi: „rușinoși, ca fetele din mânăstiri, curagioși ca lei”. „Iată, regele tău vine blând”, dar puterea poți să i-o simți și nu poți să calci de urmele lui decât sub inspirația jertfei, deci a eroismului. Ia laurul și ramul tău de oliv, agită-l și zi: astfel vreau să umblu, să lupt și să înving. Sânt în dispoziție de Florii: crengi de lauri și pe ele lacrimi tremurătoare. Dar n'are a face; aceasta-i dispoziția eroilor. Pot să și plâng, dar trebuie să fiu și erou!

3. Ce primire diferită îi fac Domnului fariseii și poporul! Aceia se turbură și pismuesc, se scandalizează și înjură, văd pieirea poporului evreu și a credinței. Ideile lor mărunte nu trec peste Ierusalimul veacului lor. Cum stârpește Domnul această concepție nevoiașă și de rând. Și aceasta e stradă! Poporul e condus de bunăvoință, însuflețire ieftină și nestatornică, strigătul lui Osanna, care în curând amușește. Și aceasta-i stradă! Isus primește totuși cu bucurie omagiul, și cu pilda și suferințele sale lucra într'acolo, ca acesta să devină adânc, statornic și fidel. „Dacă-i opriți pe aceștia — zice către farisei — piștrile vor striga”. Să strige inima mea, care nu-i piatră, cu puterea rezistentă și statornică a pietrelor; să strige Osanna și să se închine Domnului!

Chestia pascală

— Păscălia în ortodoxie și ortodoxia în Păscălie *) —

de GAVRIL TODICA

S'a spus de atâtea ori, că întocmirea calendarului nu e chestie de dogmă, de credință, ci în prima linie chestie de știință și calcul.

Totuși, oameni erudiți, ca dd. Nae Ionescu, Pamfil Șeicaru, Nichifor Crainic, Nic. Iorga, pentru a nu aminti politicieni, ca doctorul Lupu — alarmează opinia publică dela noi, pe tema Păscăliei în ortodoxie și mai ales a ortodoxiei în Păscălie. În ziarele *Cuvântul* și *Curentul* s'a făcut o agitație continuă, o împotrăvire dărză contra hotărârilor pascale ale Sfântului Sinod. Cetind articolele de asmuțare, semnate de Nae Ionescu, Paul Sterian etc., ori vorbirile din Camera ale drului Lupu, Nic. Iorga — ai impresia că am fi în ajunul unui cataclism mondial!)

Consecința imediată a multelor asmuțări și agitații — demne de o cauză mai bună — este desbinarea, sau cel puțin oscilarea între 31 Martie și 5 Maiu.

Afirm fără șovăire, că de se întrebuinta aceeași energie pentru calmarea celor nemulțumiți, pentru lămurirea țărănilor din Basarabia și Moldova, pentru combaterea propagandei subversive străine — s'ar fi ajuns demult la cea mai depășită pace și bună înțelegere. Mai ales, că societatea noastră nu ar avea nici o cădere să se amestece în aranjamente ce nu o privesc. De când e lumea, chestiile de calendar nu le-a rezolvat societatea, ci foarte puțini, pricepătorii. Societatea le-a primit de-a gata. Așa a fost dela prescripțiile egiptene și mozaice până la reforma gregoriană. Așa va fi și în viitor. Nu putem aștepta ca badea Nicolae, ori badea Toader, să constate dacă ziua cutare, ori cutare e mai potrivită pentru serbarea sfintelor Paști, ori a altor sărbători.

În genere, am apucat pe o cale vicioasă. Batem drumul chiar invers cu cel pre-nicean. Al doilea obiect al sinodului dela Niceea era soluționarea chestiunii pascale, ca sfîntenia acestei solemnități să nu fie întunecată prin desbinările dintre creștini.

Rezultatul asmuțărilor actuale e tocmai desbinarea, în *sinul aceleiași biserici „autocefale”* (lux a non lucendo).

Dar să examinăm ceva mai de aproape argumentele de bază ale apărătorilor ortodoxiei în Păscălie.

În sinodul dela Niceea s'a hotărît ca:

*) După ce și biserica noastră a fost trasă de ziarul „Cuvântul” în discuția pascală, facem cu plăcere loc acestui articol, deși „gripa” dlui Dr. N. Lupu și, mai ales, ridicolul întregii mișcări cincimaiiste, a potolit deja deabinele agitații pornite pe această chestiune. N. R.

1) Dl Iorga declară în Camera, că societatea în sinul ei trebuie să rezolve problema pascală, ca și cum S. Sinod nu ar fi avut nici un drept să-și spună cuvântul.

1. Toți creștinii să serbeze în aceeași și Paștile;

2. Paștile nu trebuie să se serbeze niciodată *in acelaș timp* cu ale Evreilor 2)

3. Această zi să fie totdeauna o Duminecă.

4. Pentru ca Învierea să nu se serbeze de două ori într'un an, s'a statorit prima Duminecă de după luna plină de primăvară.

În acest scop:

Isimeria (echinoctiul) de primăvară s'a fixat invariabil pe 21 Martie (calendar iulian, care era în uz pe timpul acela).

Ca luna plină de primăvară s'a statorit cea dintâi lună plină ce urmează după isimeria de primăvară.

Cunoscând aceste, putem întreba pe marii apărători ai ortodoxiei ecumenice:

1. În care canon se interzice a se serba Paștile creștine *înainte* de cele evrești: Sau:

2. În care canon se ordonă, ca Paștile creștine să se serbeze numai *după* cele evrești?

3. În care canon se ordonă ca greșeli evidente să nu se poată îndrepta?

4. În care canon se ordonă, ca adevărul să nu aibă dreptul a fi ecumenic?

*

După toate socotelile oamenilor de credință și de știință: **Mântuitorul a pățimit și a înviat la începutul lui Aprilie, iar nu la începutul lui Maiu.**

Dacă în cele bisericești ne-am ținea morțiș de calendarul iulian, am ajunge cu „isimeria de primăvară” decretată pe ziua de 21 Martie iulian — să cadă la 21 Iunie și Paștile să le serbăm vara; ori să cadă la 21 Septembrie și Paștile să le serbăm toamna; ori să cadă la 21 Decembrie și Paștile să le serbăm iarna. Ziua de „21 Martie” s'ar deplasa, ar retrograda, zi cu zi, peste întreg anul, urmată de „luna plină pascală” și de praznicul Paștilor. Asta ar fi să se numească ortodoxie ecumenică în Păscălie, sau „dreaptă” credință, care iese cam strâmbă.

Credem, că sfinții părinți dela Niceea nu au avut intenția să decreteze absurdități și desbinare, ci tocmai o regulă de unificare, potrivită pentru câteva sute de ani. În absurdități și desbinare vreau să împingă ortodoxia apărătorii ei de astăzi, cari nu înțeleg și nu admit ca atunci, când desacordul dintre calendare devine apreciabil, e cu rezon să revii la un „21 Martie” mai adevărat; când nu înțeleg și nu admit că faptul în sine, *data Învierii*, ar avea oarecare drept să fie ecumenic. Dacă în-

2) Hotărîrea aceasta desarma pe quarto-decimani, cari aveau obiceiul să țină Paștile la 14 Nisan, fără considerare dacă era Duminecă, ori altă zi din săptămână, deodată cu Evreii.

vierea s'a întâmplat la începutul lui Aprilie³⁾, lucrul cel mai simplu ar fi, ca într-o Duminică dela începutul lui Aprilie să o serbeze toți creștinii, fără nici o altă considerație. În acest înțeles s'au și făcut diferite propuneri, chiar și la Liga Națiunilor (pentru Duminica a doua din Aprilie).

În loc de a se pregăti spiritele în acest sens, în sensul adevărului, logicii și bunului simț, care va triumfa odată și odată — cât de târziu — iar ca tranziție de a se admite, să zicem Păscălia regretatului prof. Chiricescu, care a studiat-o destul de temeinic: iată un vașarm antisinodal, o zăpăcire a celor de jos prin instigații greco-rusești subversive, anatema din partea ortodoxiei grecești, vâlvoare din partea unor gazete, interpelări în Cameră... Mă rog e gata cu ortodoxia română „ecumenică“!

Poate fi motiv serios Păscălia iudaică?

Un prototip al chestiilor labile și complicate e tocmai și calendarul evreesc, care ar fi un adevărat labirint, dacă nu ar avea ca schelet ciclul astronomic de 19 ani (ciclul lui Meton). Acest calendar a fost îndreptat în repetite rânduri. A fost îndreptat și după Conciliul dela Niceea, de Rabbi Hillel Hanassi, care a trăit pe la mijlocul secolului IV. Dispozițiile lui nu trebuie să fie obligatoare pentru aranjarea Păscăliei creștine. Și cine garantează că nu vor trece cândva și Evreii exclusiv la calendarul solar?⁴⁾

Să fim deci cu toții deplin mulțumiți cu atitudinea luată privitor la Paștile din acest an de ceice au avut căderea s'o facă.

În chestia episcopiei din Maramureș. Hotărârea Sf. Sinod de a cere guvernului înființarea unei episcopii ortodoxe pentru Maramureș — unde se știe, că ortodoxia aproape nu are credincioși —, a trezit nedumeriri și în alte cercuri decât cele strict bisericești.

³⁾ Patimile și moartea Vineri, în 8 Aprilie, anul 33, iar învierea în 5 Aprilie. Cf. Theodor v. Oppolzer, Kanon der Finsternisse.

⁴⁾ Actualmente, calendarul evreesc e un calendar lunar, adaptat la cel solar prin intercalare de 7 ani embolismici, de câte 383, 384 și 385 zile, în ciclul de 19 ani. Totuși mai subsistă o discordanță de 6 m. 39 s., cu atâtă fiind mai lung anul evreesc decât cel tropic (solar).

Iată ce scrie bunăoară „Sălașul“, „foaie culturală“ din Șimleul Silvaniei în numărul său dela 1 Martie c.: „Necesitatea noii episcopii unite este motivată, în urmare și îndreptățită... Cum însă nici o mișcare făcută spre mărirea lui Dumnezeu și spre lauda oamenilor de bine nu rămâne fără de atac și în calea episcopiei române unite... se pun obstacolele cunoscute sub numirea de *proselitism confesional*, isvorit din *ura și pisma dintre frați*... Sf. Sinod al bisericii ortodoxe cere, în preajma înființării episcopiei române a Maramureșului, încă o episcopie română. E vorba să avem deci, față în față, două episcopii române, *surori*. Una unită cu Roma, pentru sute de parohii, cu sute de mii suflete... și alta ortodoxă, *pentru 20-30 parohii cu nici zece mii suflete*, rupte din corpul sănătos al bisericii unite de pe acel teritor“.

Și autorul acestei însemnări se întreabă cu mirare: cum se poate, ca în locul episcopiei noi dela Timișoara — de care s'a vorbit încă de mult —, ortodoxia s'a fixat, ca din senin, și fără nici un temei pentru Maramureș, unde — judecând după cele de până acum — va fi un măr de ceartă continuă între cele două confesiuni românești.

Câteva orientări

— Asupra „Asociației preoților adoratori“ —

Pentru mai bună orientare a celor ce doresc să intre în asociația deosebit de importantă a preoților adoratori, dăm, după „Cuvântul Adevărului“ (numărul de pe Martie — Aprilie), și următoarele amănunte:

Scopul Asociației

1. Dorința fierbinte a inimei lui Isus este, ca să-l căutăm și adorăm în preasfânta taină euharistică. Asociația are deci de scop, să aducă pe preoți mai aproape de Isus, să-i cheme mai des la adorație, să-i rețină mai mult timp înaintea lui, ca să poată primi mai multă viață.

2. Asociația se străduiește să verse în toți membri ei un spirit de frățescă solidaritate în Isus, servindu-și unul altuia de exemplu, ajutându-se împrumutat cu rugăciuni și conlucrând în munca apostolică, mai ales în apostolia euharistică.

3. Asociația vrea să facă din membri săi

tot atâția apostoli, cari să se străduiască din răsuferință, ca și în inima credincioșilor să se desvoalte credința și iubirea omagială față de Isus euharisticul.

4. Asociația are să promoveze și libertatea binele și triumful bisericii, folosind spre acest scop mijlocul supranatural cel mai puternic: rugăciunea preoților, a membrilor săi, cari săptămână de săptămână ingenuche în fața Păstorului celui mare, rugându-l stăruitor, să-și stărnicească împărăția sa atât în inimile lor, cât și în toată lumea.

Ce se cere dela orice membru

1. Să fie preot, ori cel puțin diacon.
2. Să fie înscris cu numele în registrul asociației.

3. Să se oblige să țină în fiecare săptămână o oră de adorație fără întrerupere. Ziua și ora și-o fixează fiecare după plac.

4. La intrare, sau la primirea biletului de înscriere, fiecare membru nou se consacră pe sine lui Isus în fața preasfinte Euharistii. Consacrarea se poate face oricum, dar e bine să se folosească rugăciunea de pe biletul de înscriere.

5. Tot la două luni fiecare membru trimite directorului său foaia despre adorațiile făcute în cursul celor două luni.

6. Fiecare membru celebrează odată la an sf. liturgie pentru membri morți și aplică odată la lună indulgența plenară, ce se câștigă la adorația de o oră, spre acelaș scop. Aceste mii de liturgii și de indulgențe aplicate sunt o mare mângâiere pentru membri asociației.

7. Fiecare e dator să contribuie cu o taxă oarecare (acum 20 Lei) la spesele asociației.

Indulgențe *)

Indulgențe plene se câștigă, dacă preotul celebrând sf. liturgie ori cuminecându-se, și vizitând vre-o biserică ori capelă publică, s'a rugat câtva timp la intenția Pontifului, în zilele mai jos însemnate, ori în una din cele șapte zile, cari le urmează:

1. În ziua în care s'a înscris în asociație.
2. La sărbătoarea Nașterii Domnului.
3. La sărbătoarea Botezului Domnului.
4. În Joia mare.

*) Comunicăm aici numai acestea indulgențe, cari însă nu sunt toate. Statutele românești ale Asociației sunt acum în prelucrare. Acolo se vor însemna toate indulgențele și privilegiile membrilor, aprobate de forul ecclesiastic competent.

Folța „Unirii“

Pentru Paresimi

Sustine — abține!

Gânduri creștine asupra stăpânirii de sine*)

de Pr. Dumitru Neda

III

4. *Nu te da rob fălcilor și tubului digestiv!* Măncarea și beutura n'a pus încă pe nime bine nici înaintea lui Dumnezeu, nici înaintea oamenilor. Glasul adevărului mărturisește, că nu s'a sculat între cei născuți din muieri mai mare (personalitate) decât Ion Botezătorul (Mt. 11, 11), despre care cetim la sf. Marcu Evangelistul (1, 6) că se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică, mâncare nici prea bogată în materii nutritive, nici reclamând cu pregătirea ei punerea la contribuție a priceperii în tainele artei culinare și a istețimii în aplicarea lor.

Și ca sf. Ion, — fără pretenții într'ale mâncării și fără gusturi rafinate, au fost aproape toți câți au făcut lucruri mari în biserică lui Hristos. Apostolii, în caz de lipsă, se mulțumesc cu boabe de grâu scoase din spicele smulse din holdă (Mt. 12, 1; Mc. 2, 23) și de multeori după aceea și cu răbdări prăjite (1 Cor. 4, 11), fiind buni-bucuroși de ceace se nimeria, când se nimeria ceva. Iți cade așa

de greu oarecum, când te gândești că marele episcop M'hail Pavel era îndestulit cu câte-o cină de lapte cu mămăligă (Dr. Coriolan Suciu), și apoi auzi câte-un biet administrator parohial plângând și tânguindu-se când își aduce aminte de masa frugală, ori nu îndestul de copioasă, cu care-l așteaptă preoteasa, în vremea postului și ești ispitit să faci reflexii bizare, de multeori, în ipoteza, din fericire, pentru stările noastre creștine, numai imaginare, că adevărat talmudicul *ervath dabar* cu Ketuba legiurilor rabinice ar fi în vigoare și la noi.

„Luați aminte să nu se îngreueze inima voastră cu sațul mâncării și cu beția“, ne strigă, îngrijat, Răscumpărătorul (Lc. 21, 34). Excesul în mâncare — și-i știut că nu se prea îndoapă omul cu mâncarea ce nu-i prea pe gustul lui — și'n beuturi întunecă mintea, dă loc unei bucurii desmățate, lasă frâu liber limbii, strecoară frivolitate în purtări și aprinde buruienile sensualității. Este foarte adevărat, că „cel ce nu-și știe învinge gâdiliciul gâtului, nicicând nu va înainta mult pe calea rugăciunii și a cunoștinții lui Dumnezeu și niciodată nu va fi adevărat om al spiritului“.¹⁾ Gogomanii ghiftuiți cu de-ale gurii ls elemente pierdute pentru lumea spiritului, unde nu se lupă și nu se biruie cu mușchii. Laicii cu judecată limpede aici sunt de acord cu

¹⁾ Cf. *Iob. B. Scaramelli S. J. Geistlicher Führer*. I. pag. 291. Regensburg 1911.

asheza sflaților. „Marile victorii omenești, scrie unul dintre acești laici, nu se câștigă nicăieri cu mușchii, ci se câștigă cu descoperirile, cu sentimente mari și idei rodnice. Noi am da mușchii a cinci sute de lucrători din cei mai voinici, împreună cu mușchii cu desăvârșire nefolositori ai tuturor atleților și oamenilor de sport, pe inteligența puternică a unui Pasteur, a unui Am ère, sau unui Malebranche“.²⁾ Ei, dar asta aduce de minune cu ideea dragă sf. Bernard († 1153): Într'un trup puternic, musculos, bine hrănit, vegetează, de regulă, suflet molăiu și las, pe când întors: într'un trup puțințel, slăbuț, mortificat, sălășluiește spirit vioiu și agil.³⁾ Spre ilustrarea aserțiunii sale s'ar fi putut provoca la expresivul cuvânt de caracterizare al Sf. Gregoriu Teologul despre Sf. Vasile cel Mare († 379), părintele său, prin sf. Benedict († 529), întru monahism: „Fără muere, fără avere, aproape că nu mai avea nici carne, nici sânge.“⁴⁾ Și cine a dezvoltat cu toate acestea, o mai intensă și mai rodnică activitate culturală-socială, ca acest om-umbră, întru cât e pentru trup? Înțelegem ironia usturătoare a verbului sf. Bernard, când cuvântează împotriva slăbiciunii de-a alege mâncările, pe un titlu, ori altul. „Mântuitorul

²⁾ Cf. *Jules Payot: Éducation Vaincue*. București 1921. pag. 164. trad. Nic. Pandelea.

³⁾ Cf. *Dr. Pintér Imre: Szent Bernát élete és művei*. Budapest. 1899. vol. I pag. 208.

⁴⁾ Cf. *P. Allard: Saint Basile*. Paris. 1920. pag. 84.

5. La sărbătoarea Bunevestiri.
6. La sărbătoarea sf. Petru și Pavel.
7. La ziua sf. Ion evanghelistul.
8. Ori de câteori adorează o oră întreagă preasfântul sacrament.
9. În ora morții, dacă va rosti cu căință pentru păcate, cu gura, sau dacă nu poate, baremi în inimă, numele preasfânt al lui Isus.

La toate acestea ocaziuni preotul trebuie să fie și mărturisit. Cine însă se cuminecă sau servește zilnic, sau aproape zilnic, poate să câștige indulgențele și fără a fi mărturisit atunci momentan pentru acea ocazie.

Un rechizitoriu al ortodoxiei române.

În legătură cu chestiunea paschală la ordinea zilei și apropos de intervenția în cauză a dlui N. Iorga, „Curentul” dela 15 Martie c. publică, dia. peana dlui P. Șeicaru, la adresa ortodoxiei române un aspru rechizitoriu, din care reținem și noi, pentru mai deplină documentare, următoarele părți:

„Cele ce au urmat și vor mai urma hotărârilor Sinodului, dovedesc o stare de *complete anarhie a bisericii noastre*, lipsită de erarhie, fără autorități recunoscute, o biserică sovietizantă, străbătută de spiritul protestant. Și este firesc să fie în starea aceasta, fiindcă așa s'a vroit de către politica laică a Statului român...”

„La 1884, când s'a proclamat biserica autocefală română, s'a desăvârșit subordonarea bisericii, puterilor laice. De atunci episcopii și mitropoliții se recrutau dintre oamenii de casă ai diverșilor politicieni deținători ai puterii. Voit sau nevoit, *ierarhii bisericii autocefale au fost călăuziți printre acefali*, fiind mai ușor de mânuit și neprezentând nici o primejdie, neputând deveni autorități morale în viața nației...”

„Biserica noastră autocefală este o biserică inertă, redusă doar la mecanica ritualului, fără acea dogoară de suflet ce ar putea transforma viața morală a nației. Iar dacă sunt încercări de a crea o sensibilitate ortodoxă, aceste încercări sunt în afară de biserică, sunt strădanii laice privite chiar cu vrăjmășie de acefali ierarhi ai bisericii. Cazul revistei „Gândirea” este plin de învățăminte.

„N'au fost autorități de cugetare religioasă, n'au fost învățați cu renume, și n'au fost nici schimnici ai unei vieți de rugă, asceți ai contemplației divine, mucenici ai izolării pentru a se putea apropia mai bine de Dumnezeu; *toți episcopii și mitropoliții au fost oameni iubitori de lume, adesea berbanți, nici odată rezistând chiemării spurcate a vieții celor păcătoși...* Istoria autocefaliei bisericii noastre, este o *neîntreruptă cronică scandaloaasă*, și dacă uneori nu au răbufnit în opinia publică deșanțările diverșilor pimeni, se datorește unei jene a drept-credincioșilor, nu unei vieți exemplare a sfințelor fețe bisericești.

„... Lipsită de ierarhie, desagregată de spiritul protestant, fără autorități dominante, autocefala noastră biserică trece printr'o criză, al cărei desnodământ nimeni nu-i poate prevedea...”

Pentru o reînviere a cercetășiei. Îmbrățișată la început cu multă căldură, cercetășia română, menită a umplea rolul Sokolilor cehoslovaci, a fost în timpul din urmă aproape neglijată. Depărtarea din fruntea ei a fostului principe de coroană i-a luat, parecă, odată cu prestigiul avut, și orice putere de acțiune.

Văzând această stagnare, conducătorii mișcării au intervenit pe lângă *Principele-regent Nicolae*, care a acceptat în cele din urmă să ia asupra sa rolul avut de fratele său, primind sarcina de comandant al Mării Legiuni, de pe urma căreia se speră cu drept cuvânt într'o reîntinerire a cadrelor cercetășești. Noul comandant a și publicat un manifest, care poate fi socotit ca întâia etapă din noua eră a cercetășiei române și pe care credem a fi potrivit să-l dăm și noi în întregime.

Iată ce spune acest manifest al Alteței Sale Principele-regent Nicolae:

„Am luat conducerea cercetășiei cu gândul să ajut, din toate puterile mele, înălțarea sufletească și întărirea trupească a tineretului nostru, una din ultimele dorințe ale Tatălui meu, Marele Rege Ferdinand I.

„Pentru împlinirea acestei datorii, fac apel la voi părinți, profesori și patroni, cu rugămintea să ne încredințați copiii voștri, cu

asigurarea că vi-i vom reda plini de viață, de sănătate, mai entuziaști și mai oțeliți pentru binele Patriei noastre și al umanității.

„Voi copii, veniți cu drag în mijlocul nostru, veți găsi aci dragostea și ocrotirea noastră, grija nețărmurită a comandanților și instructorilor voștri, cari doresc să facă din voi oameni de bine și suflete tari, gata ori-când să se sprijine pe voi scumpa noastră țară și marea cercetășie a umanității.

„Voi dascăli, magistrați, militari, preoți și oameni de seamă, din orice ramură de activitate a scumpei noastre țări, ajutați-ne în această muncă de întărire și îndrumare activă a tineretului nostru.

„Ajutați cercetășia! În felul acesta veți pregăti intrarea Regelui Mihai în rândurile unui tineret bine îndrumat...”

Serbările Unirii

Comitetul de organizare a serbărilor unirii naționale dela 1918 a stabilit în liniamente mari programul acestor serbări fixate definitiv pentru zilele de 10-16 Maiu c. Ele vor începe în ziua marelui praznic național, de 10 Maiu, în capitală, vor continua în Iași Moldova și la Clujul Ardealului nostru, pentru ca să culmineze, în ziua de 3/15 Maiu, la Alba-Iulia, cetatea istorică a unirii și încoronării. Incheierea v'a avea loc tot la București.

Iată acest program, cu amănuntele cunoscute până acum:

Ziua de 10 Maiu:

101 lovituri de tunuri în zorii zilei; Te-deum la patriarhie, ședință solemnă a Corpurilor legiuitoare cu asistența Regelui, a Familiei Regale a Inaltei Regențe, a corpului diplomatic și a armatei; așezarea pietrei fundamentale a catedralei „Mântuirea Neamului”; defilare; dejun de gală la Palatul regal; inaugurarea terenului sportiv dela șoseaua Kisselef; match național pentru cupa „Regele Alexandru al Iugoslaviei” între echipele naționale ale Iugoslaviei și României; plecarea avionului „Alba-Iulia” pentru raidul București—Rio de Janiero cu căpitanul Burduoiu; poemul etnografic-muzical: „România în port, joc și cântare” de Tiberiu Bredicianu la Teatrul național

spune, glăsuiește sfântul, că celce vrea să-și mântuiască sufletul său, pierde-l-va. Ce ziceți la aceasta voi toți — dac'o fi între voi vre-unul de aceștia —, voi cari sunteți alegători în mâncări, da' nu în virtuți. Hippokrates și ceilalți doctori înțelepți învață că omul să-și alinte trupul său, viața sa pământescă, iar Hristos și învățăceii săi ca să-și piardă pentru evanghelie. Pe care-l alegeți voi de Măstru al vostru? Suntem în clar pe cine urmează cel ce tot mereu știricește că oare asta ori ceea vatămă ochii; că asta pricinuieste durere de cap, că cealaltă strică inimii, că a treia e în detrimentul stomacului. Tot natul se sfătoșește ou ce a învățat dela măstrul său. Căci doară știu că nu în Evanghelii, în profetii sau în scrierile apostolilor ați putut să cetiți ceva privitor la deosebiriile acestea deochiate dintre mâncări... Dar dacă (în înțelesul Scripturii) nu-i iertat să ne facem luntre-punte pentru plăcerea trupului, la ce bun să purtăm atâta grijă că oare ce ar fi mai potrivit constituției noastre fizice, cari mâncări ar fi mai sănătoase? Fierțura de legumi — se dau unii cu gura —, te umflă; cașul îngreuiază stomacul; de curechiu îți cură bleascul (secretezi salivă), ceapa iritează splina, peștii pescuiți din lac ori din apă noroioasă n'au gust. Da' bine, frate: află-se ceva prin câte ape, câte râuri, câte grădini, câte magazii sunt sub soare, ce să-ți placă și fie în fine?... Ș'aceea-i mintoșenie zadarnică, să se provoace cineva la sf. Pavel, care re-

comandă ucenicului său să bea nițel vin în vederea slăbiciunii stomacului și a altor boale. Aici în primul loc ar trebui luat în seamă, că Apostolul nu-și face șie-și o atare îngăduință și nici învățcelului nu i-a trecut prin minte să ceară așa ceva. Ș'apoi toată treaba aceasta nu privește pe oricine, ci pe-un episcop și încă pe episcopul de care avea nevoie pe atunci biserica ce abia se născuse și era încă slabă. În sfârșit nu uita, că Apostolul scrie aceasta lui Timoteiu (aluzie lui simbolismul numelui). Dac'ai fi și tu Timoteiu, ași fi aplicat și eu cu tot dragul să te hrănesc cu aur și să te adap cu balsam⁵⁾.

— De ce evoc aceste scăpărări de spirit din vremi demult apuse?

— Pentru că sunt actuale și astăzi. Fețe suptiri, cu gusturi delicate, bolnăvioșii de delicate, is chinuite și azi de preocupările unui menu cât mai ales și mai variat, în vederea unei cât mai robuste sănătăți (afirmă ei). Pozdnișev din „Sonata Kreutzer” a lui Tolstoi, remarcă: Oamenii din societatea mea sunt hrăniți ca niște armăsari de rasă. Ca mirare apoi, că se pretează la procedee dobitocești, (întrebăm noi). Înțelepciunea nu este de căutat în terra suaviter viventium, cum stă la lov (Vulgata 28, 13). Zis'a Domnul Dumnezeu: Nu va rămânea Duhul meu în oamenii aceștia, pen-

trusă trupuri sunt (Facere 6, 3) și de unde iese Duhul lui Dumnezeu, se înscăunează puterile întunerecului, a căror șoaptă vicelană, de sirene răuvoitoare, este și grija peste măsură de sănătatea primejdioasă, chipurile, prin înfrânările impuse de legea minții și a descoperirii dumnezeiești. Ca ageră intuiție creștină la Hugo a St. Victore († 1141): „Eccce diabolus Physicam docet (azi am zice: iacă dracu' s'a făcut profesor de igienă), ecce medicus factus est, de complexionibus loquitur, infirmitates diversas, si teneatur religio, generari praedicat, sed quare hoc? Non ut maderi velit, sed ut occidere possit; non ut aegritudines curet, sed ut securius inferat mortem. Videt ex abstractione ciborum luxuriae vires posse minui, et ideo non tardat minari aegritudinem.”⁶⁾

Un profesor din zilele noastre nu ezită s'o spună pe șleau, că, cu grija excesivă de bunăstarea fizică, noi, cei de astăzi, mergem drept spre hipocondrie. Doctorii „ilustrii succesori ai bărbierilor de altădată” is ascultați de oameni neliniștiți „care-și supraveghează cu grije funcțiunile lor organice cele mai infime”, și aleargă, de frica morții dela medic la medic, înghițind doctorii peste doctorii, numai să scape de spectrul înflorător al fantomei-schelet.⁷⁾

⁵⁾ Cf. *Schneider* o. c. pag. 105.

⁶⁾ Cf. *Dr. Dubois*: Educația prin sine însuși. București, ed. I. V. Socec. pag. 149-151.

⁷⁾ Cant. XXX. n. 10. 11. 12. citat la *Dr. Pinter* I. pag. 208-209.

Ziua de 11 Maiu:

Dimineața la orele 10 jum. concert simfonic la Ateneul român, condus de maestrul George Enescu; la ora 3 după amiază ședință festivă la Academia română; la ora 5 șezătoare artistică cu citiri și recitări din lucrări privitoare la Ardeal și la Unire; la ora 9 reprezentație de gală la Teatrul național cu concursul Operei; pentru marele public se reprezintă poemul etnografic-muzical: „România în port, joc și cântare” de Tiberiu Brediceanu la Arenele romane.

Ziua de 12 Maiu:

La Iași: Primirea Inaltei Regențe și a guvernului; Te-deum la mitropolia Sucevei și Moldovei; ședință festivă la Universitate; punerea pietrei fundamentale a monumentului Simeon Bărnuțiu; desvelirea plăcii comemorative a intrării voluntarilor ardeleni în armata română; hora Unirii; plecarea la București. Pentru cei cari rămân în Capitală; vizitarea Ateneului român, a muzeelor, a parcului Carol ș. a.

Ziua de 13 Maiu:

Ședință festivă a „Ligii culturale” la Ateneul român cu coruri, ora 10 jum. După amiază poemul etnografic-muzical: „România în port, joc și cântare” de Tiberiu Brediceanu, pe Arenele romane; seara, plecarea la Cluj.

Ziua de 14 Maiu:

La Cluj: Primirea Inaltei Regențe și a guvernului; ședința solemnă la Universitate; banchet la primărie; inaugurarea parcului național; reprezentație de gală la Teatrul național sau bal; plecarea la Alba-Iulia.

Ziua de 15 Maiu:

Serbări generale în toată țara. La Alba Iulia: 101 lovituri de tunuri în Alba-Iulia și în toate garnizoanele din țară; primirea Familiei regale, a Inaltei Regențe și a guvernului; Te-deum în biserica încoronării; scurtă ședință solemnă în sala Unirii; cortegiu alegoric-istoric; defilare: armata, corpul voluntarilor, studenții academici, Românii din America cu drapelul

lor; banchete și masă populară; expoziția specificului ardelenesc; serbări populare; plecarea la București.

Ziua de 16 Maiu:

Seara, bal de gală la Cercul Militar, București.

Știri mărunte

Serbări milenare în onoarea sf. Venceslău La 28 Septembrie ale acestui an se împlinesc o mie de ani dela moartea de mucenic a sf. Venceslău, principele ceh, care a avut un mare rol în statornicirea legii creștine în mijlocul poporului său. Pentru ziua acestei aniversări se gregătesc la Praga serbări din cele mai grandioase, la cari vor participa oaspeți din toată lumea catolică. Până acum și-au anunțat participarea cardinalii primați ai Angliei, Franței, Poloniei și Austriei, precum și Card. Bertram din Breslau, cari toți vor conduce pelerinaje la mormântul din domul sf. Veit (Praga) al acestui martir.

Spre organizarea AGRU-ului. Alături de mișcarea pornită de mireni dela Cluj prin centrele mai însemnate ale arhidiecezei, organizarea AGRU-ului ia formă concretă și în eparhia Orăzii, unde s'a constituit comitetul de inițiativă sub prezidiul dlui Dr. Demetriu Kiss, avocat în Oradea. Acest comitet a convocat pe ziua de 4 Aprilie (Ioi după Paști), la centrul episcopiei, o adunare de constituire a comitetului eparhial. Din prilejul acestei adunări, la care va participa și d. Valeriu Pop dela Cluj, se vor aranja la Oradea serbări impunătoare, la cari sunt invitați toți intelectualii de pe teritoriul eparhiei, precum și câte un delegat din fiecare parohie. — După cum vedem, ideea organizării mirenilor prinde rădăcini, și avem bune nădejdi că în scurt timp mișcarea va lua forme concrete și în celelalte eparhii ale provinciei noastre bisericești.

Locole. Luni, la Bunăvestire va predica în catedrală păr. *Jacob Popa*, prepozit capitular, iar Duminica viitoare, la sf. Paști, Mgr. *Dr. Ioan Coltor*, canonic mitropolitan.

— Duminica trecută s'a ținut, în fața unui public deosebit de numeros, care a umplut sala de gimnastică a liceului de băieți până la ultimul loc, *ședința festivă a societății „Inocențiu M. Clain”* a studenților noștri în teologie, cari au luat bunul obicei de-a arăta și pe această cale rezultatul străduințelor ce depun pentru cultivarea sufletului lor de viitori preoți ai Domnului. Un cuvânt de deschidere al președintelui (Virgil Stanciu) a lămurit rostul și îndreptățirea acestor străduințe, iar prin o lucrare mai întinsă, tratând influența catolicismului asupra artelor d. I. Miclea a arătat direcția și metoda acestora. Programul ședinței a avut și câteva declamări (I. Borcea, I. V. Coman și I. Man), dar forța i-au fost punctele de cor — între cari și o frumoasă lucrare originală a profesorului conducător d. Celestin Cherebețiu —, cari au secerat aplauzele unanime ale publicului. La partea artistică s'a avut și concursul prețios al dlui H. Heltmann, profesorul de muzică a liceului de băieți. — Venitul seratei, care, deși intrarea a fost benevolă, trece binișor peste suma de 12,000 Lei, servește pentru augmentarea fondului menit ridicării unui bust al marelui patron al societății.

— Săptămânile trecute s'au ținut obișnuitele *exerciții spirituale* pentru elevii și elevele școlilor noastre. Cele dela școlile de fete le-a condus păr. Dr. Nicolae Lupu, iar cele ale școlilor de băieți păr. Dr. Vasile Aftenie. În săptămâna mare se vor ținea exercițiile spirituale pentru clericii Seminarului teologic, pe cari le va conduce păr. Dr. Augustin Tatar.

Ușurări pentru radiofonie. Noul director general al poștelor, d. S. Vidrișin a ușurat esențial câștigarea autorizațiilor pentru funcționarea posturilor de recepțiune radiofonice, dispunând ca pentru viitor cererile de această natură să poată fi aprobate, prin delegație de către diriginții oficiilor poștale din oricare oraș. Aceste aprobări provizorii, despre cari diriginții vor raporta centrului de două ori pe lună, vor fi apoi ratificate și definitivizate din partea comisiei centrale radiofonice. Taxele prevăzute în tarif (acum 750 Lei) se încasează cu ocazia aprobării provizorii, pentru care se cer tot actele de până acum, de naționalitate și de bună purtare.

† **Cornelia Pop-Lupu n. Răduț**, mama păr. Dr. Coriolan M. Pop-Lupu, profesor la Academia de teologie — căruia îi transmitem și pe această cale condoleanțele noastre —, s'a

Cu sistemul de îndopare, adoptat de episcopii tuturor vremilor, e numai firesc să se ajungă aci. Și vorba e că preoții lui Hristos nu-i îngăduit să se numere între cei ce se închină celui mai abonabil dintre dumnezeii netrebniceii omenești: pântecelui propriu (Fil. 3, 19). Paginile de Morală, referitoare la nesăț, ar fi bine să le frunzărăm cât mai des. Poate c'atunci o să revenim la disciplina de Seminar, cu noui rigori, inspirate de grija mântuirii ce avem s'o lucrăm cu frică și cu cutremur, purtând și în privința mâncării și a beuturii, casele Domnului Isus în trupul nostru, întru carele datori suntem a ne sârgui să se arate viața lui (2 cor. 4, 10).

5. *Fie-ți dragi suferințele!* Toate suferințele: și cele trupesti și cele sufletesti. Calea Crucii, — calea regească: calea mântuirii. De cruce n'a scăpat nime. Nu vei scăpa nici tu. Poart-o în spiritul poenitentiae — puneți-o tu în spate — și vei afla pace sufletului tău. Cuvintele Imitațiunii (II 12, 23—25) merită să ni-le gravăm în inimi. Si libenter cruceam portas, portabit te, et ducet ad desideratum finem, ubi scilicet finis patiendi erit, quamvis hic non erit. — Si invite portas, onus tibi facis et teipsum magis gravas: et tamen oportet ut sustineas. — Si abjicis unam cruceam, aliam procul dubio invenies, et forsitan graviores. (Dacă-ți porți bucuros crucea și ea te va purta pe tine și te va duce la mult doritul sfârșit, unde adevărat se vor găta sufe-

rințele, deși aceasta nu va fi aici. — Dacă o porți fără voie, îți faci numai povară și te îngreuezi singur pe tine și mai tare: și totuși caută s'o suportți. — Dacă lapezi o cruce, fără îndoială vei da de alta și poate că de una mai grea).

Să fii slujitor al Jertfelnicului și să ai duci o viață de jertfă, un fel de contradicție în terminis. Toată viața pastorală, trăită cum trebuie, e un lung prilej pentru durere — plămădită din dragoste, dănuște în dragoste, prin dragoste —, și mii de lacrimi trebuie și tot mai multe cere. Numai cine n'a luat în serios nicio sarcină această angelicis etiam humeris formidandam, acela se miră de vorba sf. Vincentiu de Paula († 1660): De știam c'asa-i treaba preoției, nu-mi puneam vlădica mâna n' cap, până-i cucu. Sărăcia, bolile, prostia, răutatea, intrigile dintre enoriași, încăpăținarea, neascultarea unora, răstălmăcirea, disprețuirea îngrijorărilor tale din partea altora, cu jugurile voite și nevoile, ce-ți-se fac adesea, la cari să se adaugă anii răi, veninul propagandelor subversive, ispitele la cari e supus preotul personal, uscăciunile spirituale, amărăciunea eșecurilor de multe feluri cu momelile mizeriei nu odată, — paupertas magna meretrix —: tot atâtea ghiare ce se înfig succesive și deodată în biata inimă preoțească.

— Ce vom face dară?

— Ceeace au făcut înaintașii noștri de sfântă pomenire: Ocarți fiind, să grăim de bine,

prigoniți fiind, să răbdăm; huliți fiind, să mângăiem (1 Cor. 4, 12—13), toată fericirea cântându-o și toată silința dându-ni-o să murim plăcerii și voinții noastre, ca să vieze, neîmpiedecat, în noi, Domnul.

— Se pune de pricină trupul cu trândăvia și păcătoșenia lui?

— Să-l forțăm la supunere și ascultare. Metoda sfinților este excelentă: Cazele raționabile de tot felul. „Rogu-vă dară pe voi, fraților — stăruie Apostolul —, pentru milele lui Dumnezeu, să vă puneți înainte trupurile voastre jertfă vie (sfântă) plăcută lui Dumnezeu, ca slujba voastră să fie spirituală” (Rom. 12, 1). Scaramelli lasă în grija duhovnicului prudent cui ce să-i recomande și să-i îngăduie: flagelare, ciliciu, brațete și cingătoare de fier, culcatul pe scânduri, privegheri etc. *) Persoane bisericești și mireni s'au folosit, așa zicând, pe întrecute de aceste mijloace ale stăpânirii de sine. Viața sf. Ioan Vianney († 1859), parohul de Ars, e crâncen de aspră sub acest respect. (Data ocaziune, dacă ajută Dumnezeu, o să revin asupra ideilor și practicei lui pastorale, în cadrele căreia așa rol joacă mortificația). Nemuritorul dominican Lacordaire († 1861), una din marile glorii ale amvonului francez, de câte ori nu se sbicia crunt înainte de a intra în sanctuar, spre a electriza masele ce-l ascultau cu respirația oprită! (Chocarne). „Sfân-

*) Geistlicher Führer I. 284—285.

stins la 15 Martie c. in anul 71 al vieții și 43 al căsătoriei sale fericite. — Fie-i partea cu dreptii!

† **Văd. Iuliana Pop n. Șuta**, mama Mgr. Dr. Grigorie Pop, canonic la Oradea — căruia îi transmitem și pe această cale condoleanțele noastre —, s'a stins la 17 Martie c. în anul 75 al vieții. O deplâng numeroase rudeni, — Odihnească în pace!

Telefonul „Unirii“

P. Mănăstirea Bicsadului. Mulțumim pentru informații. Noua listă pentru tipografie o vom da în numărul proxim.

P. Carăii mari. Cazul de care ne scrieți, că adevărat ați fi ajuns, — prin o hotărâre a delegației permanente — un adevărat ghetto al Evreilor, fiind îngrădiți, de jur împrejur, cu sârma talmudică, întrece în adevăr orice închipuire. Iar dacă lucrul acesta s'a făcut, cum spuneți, cu aprobarea, interesată desigur, a unor elemente creștine, cazul este deadreptul revoltător, constituind o rușinoasă abdicare dela cele mai elementare norme și principii de demnitate cetățenească. Nu credem deci, că forurile mai înalte ar putea să nu desființeze o atare hotărâre, dând cea mai deplină satisfacție opiniei publice ultragiutate, mai ales că nu Evreii constituie majoritatea populației din orașul DV. Și atunci nu va mai fi, credem, nevoie de pornirea răsboiului sfânt de pe amvoanele celor șasă biserici creștine, cari nu pot să înghită această sfidare.

I. Valea seacă Ni-se trimite și nouă »Lumina Satelor« și am avut astfel și noi prilejul de a ne desfăta în puterea de »inventie« a păr. I. Trifa, care — reeditând cifșelul tocit al transcrierii în cifre a cuvintelor »Vicarius Filii Dei« —, a găsit că este numai decât »musai« să potolească bucuria bisericii noastre și a întregului catolicism pentru marea biruință dela Roma, cu invectiva puțin onorabilă de-a scoate din Sf. Părinte al Romei: fiara apocaliptică 666. De astădată i-s'a venit însă de hac, dându-i-se o lecție, care îl va vindeca, sperăm, pe viitor, de orice încercări similare. Foia pentru po-

por »Unirea Poporului« a găsit anume, că cifra faimoasă 666 nu se potrivește numai la Papa, ci și la cuvintele: »I. Trifa cu foaia dela Sibiu« — Ce ție și cu »fiarele« astea apocaliptice!

M. Sibiu. Am citit și noi »jurnalica tragedie« din coloanele »Telegrafului« și împărțăm în cea mai deplină măsură »durea sufletescă« a fraților de pe strada mitropoliei. Sfărmarea »peceților«, trimbitată mai ieri cu atâta putere, s'a dovedit pretutindeni de scurtă durată și dacă aceste »peceți« se vor reface acum, în atmosfera de mai multă legalitate a noului guvern, și la Drăguș și la Ucea — singurele »sfărmituri« pe cari le mai stăpânesc —, va fi lămurit pentru oricine, că acțiunea »neodihnită« a eșuat pe dea'ntregul. Iar afișarea »revenirii timpurilor lui Buccow« n'are, evident, altă menire decât să acopere această rușine, de pe urma căreia se vor închide, sperăm, definitiv ferestrele înalt preasfințite, în dosul cărora își va fi regăsit odihna celce era p'aci să nu mai poată s'o aibă.

N. Hurez-Ponița. Șirele DV. le-am transpus societății vizate și ne place să credem că ele nu vor rămâne fără răspunsul dorit. Dupăcum reiese chiar din acest număr, se lucrează și acolo și sperăm, că experiențele câștigate până acum vor putea să-i asigure pentru viitor un și mai mare avânt.

Oficiul parohial. Sănuiculaul mare. Am primit suma de 200 Lei, abonament pe 1928.

Dr. H. Sulina. Confirmăm primirea abonamentului pe anul curent.

P. Câmpia Turzii. Chităm primirea abonamentului pe anul curent.

R. Demșag. Am primit 400 Lei. Achitat până la 31 Decembrie 1928.

G. Deag. Am primit suma de 200 Lei, abonament pe anul curent.

Oficiul parohial. Finiș. Am primit 300 Lei, achitat până la 30 Iunie 1929.

Oficiul parohial. Jebel. Am primit 200 Lei, abonament pe 1929.

Oficiul parohial. Aiton. Am primit suma de 600 L.

M. Corvinești. Confirmăm primirea sumei de 200 L.

C. Nădlac. Chităm primirea abon. pe 1929.

L. Săulazar. Am primit suma trimisă.

Arhiepiscopia română unită — Blaj

Nr. 1972/1929

Concurs

Pentru postul de inginer-arhitect arhiepiscopozan publicăm prin aceasta concurs cu termenul de 8 Aprilie 1929.

Retribuțiile împreunate cu acest post sunt: 1. Lei 1000 lunar, diurn din bugetul Ministerului Cultelor și Artelor; 2. 80% din taxele după operatele tehnice și comisiunile tehnice, ce i-se vor încredința, cari taxe însă nu vor fi mai mari de 50% din taxele cuprinse în tariful »Societății arhitecților diplomați«.

Intrucât persoana angajată nu va locui în Blaj, va fi obligată a se deplasa la Blaj cel puțin pe o zi din săptămână, unde va sta la dispoziția acestui Consistor și a Venerabilului Capitlu, pentru îndeplinirea agendelor sale, punându-i-se la dispoziție un birou la Administrația centrală capitulară.

Întreg serviciul, cu toate drepturile și datorințele, vor fi precizate într'un contract.

Concurenții vor avea să-și înainteze cererile la acest Consistor însoțite de documente, din cari să se vadă calificația lor academică și practică de până acum.

Blaj, din ședința consistorială, ținută la 19 Martie 1929.

ss. Dr. Vasile Suci
arhiepiscop și mitropolit

ATENȚIUNE!

Cu onoare aduc la cunoștința On. public că biroul meu edil l-am transferat în Jibou, jud. Sălaj.

Întreprind orice lucrări de construcții. Pregătesc planuri de biserici în care sunt specializat. Pregătesc iconostase în cele mai avantajoase condițiuni.

Întreprindere de construcții
Alexandru Floriânsics
JIBOU

(666) 7-8

Vasile Hoza

Magazin de ornate bisericești. Vesminte din cele mai bune stoffe.

Prapori de mătăsă din Damasc. Candelabre din bronz auriu de 6 până la 24 lumini. Potire cădelnițe, picside, epitrafire.

Fabrica de clopote

Turnătorie de fontă și metal. La comandă fabrică clopote orice mărime din cel mai bun material cu garanție de 50 ani și se află în depozit dela 10—500 kgr.

Prețurile cele mai solide.

Vasile Hoza

Sibiu, Piața Prințul Carol Nr 6

Citiți și răspândiți: „UNIREA“

tul cu frac“ (cum îi zicea Piu X), celebrul prof. univ. Contardo Ferrini († 1902), e un secret public că nu-și cruța nici el trupul-i nepătat, ferecat în cingătoare de caznă.⁹⁾

Pe noi ne enervează o slujbă în ger, o vizită la un bolnav, prin tină, ascultarea câtorva mărturisiri în zăduf, o chilie nu îndejuns de încălzit, un pat nu indetul de moale, niște ghete ce ne strâng.

Dar decât înfrânarea trupului e cu mult mai anevoioasă și deci mai de preț, înfrângerea voinței, cu cerbicioșia ei potrivnică mai binelui dorit de legea lui Dumnezeu. Sf. Francisc de Sales († 1662), întrebă odată ce-ar fi mai bine: să fie încălțate ori desculțe călugărițele, unei case noi? a răspuns, cu humorul său simpatice: „Ei și de ce să nu rămână picioarele în bună pace încălțate? Capul trebuie doar reformat, nu picioarele!“¹⁰⁾

Prilejuri de a ne înfrânge voința, har Domnului, avem mii și sute. Vita communis, orux mihi maxima, se exprimă cineva (Sf. Ioan Berchmans S. I. pare-mi-se) cu mult temeiu. „Omul găsește în lume prilej în tot ceasul să să lapede de voința sa: te lipsești de-o vizită ce ți-ar fi făcut plăcere, îndeplinești o faptă de caritate ce te plictisește, te culci două minute mai târziu, te scoli două minute mai curând; când ți-se prezintă două lucruri să le faci, dai preferință celui ce-ți place mai puțin“. Măestrul priceput și pățit dela care împrumutăm aceste îndrumări e sf. Ion Vianney.¹¹⁾ Pe lâng' un pic de bunăvoință fiecine poate deveni mare explorator pe acest teren. Nestematele ce va găsi, și le va reținea, fără teama de-a-i fi furate, ca să-i împodobească cununa cu care-l va încununa preadreptul judecător.

Jertfe mari, extraordinare, pretinde numai rareori, dela puține suflete, Dumnezeu, care cunoaște făptura noastră și-și aduce aminte că

țărăni suntem (Ps. 102, 14). Jertfe miciute însă pretinde zi de zi, dela toți, fără deosebire. Sf. Terezia de Lisieux († 1897) e sfânta jertfelor acestora neînsemnate la aparență, dar mari în ochii Celui de sus, dacă se fac din dragoste curată. Câte va din ele: Sfânta nu se rezema cu spatele de nimica fără prealabilă permisie, se ținea totdeauna în poziție de drept, se feriă să-și atingă fața câtă vreme era în biserică; afară de absolută necesitate nu ștergea sudoarea ce-i șiroia pe frunte (ca să nu atragă nimănui atenția c'ar suferi de căldură); era nespuse de mulțumită cu hainele cele mai vechi, mai rău cusute și mai rupte. Pe seama sa, întru cât se putea, alegea obiectele cele mai incomode (în decursul întregii sale vieți de mănăstire s'a folosit de-o lampă micuță al cărei fitil îl putea ridica numai cu ajutorul unui ac); de penițele de scris se folosea până la stricarea totală a acelor, iar când a fost să-și scrie Autobiografia, a utilizat două serii de caiete mizerabile, de cari și cel din urmă școlar începător ar fi stat la îndoială, să se slujească ori ba. Poeziile și-le scria pe plicuri de epistole, fără să-și rețină vre-una. Într'aceea răbdă frig — a petrecut multe nopți întregi, dărdăindu-i și dinții din gură, fără să închidă ochii —, răbdă dureri fizice — o soră vrând să-i îndrepte odată scapularul deranjat i-l'a prins, implantând acul de siguranță în umărul sfinteii, în carne vie — și psihice — a trecut și ea prin ceea ce se chiamă mucenicia inimii —, fără să se vaiete cuiva.¹²⁾

Pe câți preoți nu-i poate rușina pilda acestei plăpânde fecioare înțelepte, care în scurtă vreme — adoarme întru Domnul la vârsta de abia 24 ani — la așa înălțime s'a știut sălta, cu ajutorul Atotputernicului și milostivului Stăpân și Părinte al ei și al nostru!

Duh stăpânitor și inimi jertfelnice dela Domnul să cerem, în interesul nostru, al păstoritorilor noștri și spre bucuria bisericii și mărirea lui Dumnezeu. Și să credem că rugăciunea ne va fi ascultată.

⁹⁾ Cf. Dr. C. Pellegrini: Ein Glaubensheld der modernen Zeit. Freiburg in Breisgau. 1914 pag. 36 trad. Dr. A. Hengeler.

¹⁰⁾ Cf. I. P. Camus: Esprit de S. François de Sales. Paris 1923 pag. 263.

¹¹⁾ Cf. A. Moynin: Esprit du Curé d' Ars. Paris 1926 pag. 349—350.

¹²⁾ Cf. M. Lavoille: Sainte Thérèse de l'Enfant-Jésus. Paris 1926 pag. 239—240 și 297—312.

Camera de Comerț și Industrie Alba-Iulia

Publicațiune

Conform art. 5 din Legea Camerelor de Comerț și Industrie, promulgată prin Decretul Regal No. 403 din 13 Februarie 1929, fac parte în mod obligator ca membri și sunt înscriși din oficiu în listele electorale ale Camerei următorii cetățeni români, majori, cari au domiciliul real în circumscripția Camerei:

a. *Comercianții și industriații* supuși la plata impozitului adițional, pe lângă impozitul pe veniturile comerciale și industriale, cari au firma înregistrată de cel puțin un an.

b. *Asociații* cu semnătură ai societăților în nume colectiv, comanditații cu semnătură ai societăților în comandită și societățile pe acțiuni.

Societățile pe acțiuni vor avea drept, de fiecare 10.000.000 lei capital deplin vărsat, la un vot, până la maximum 4 voturi.

Societățile cu un capital vărsat sub 10.000.000 lei vor avea dreptul la un vot. Dreptul de vot se exercită de administratorii delegați sau directorii societății.

c. *Directorul* cu semnătură al sucursalelor din alte localități, decât acele în cari își are sediul principal, al întreprinderilor individuale sau societăților comerciale și industriale. Calitatea de membru în Camerele de Comerț și de Industrie a persoanelor prevăzute în alin. b. și c. de mai sus, se pierde odată cu încetarea situației pe care membri în chestiune o au în societățile respective.

Femeile cari aparțin uneia din categoriile de mai sus fac deasemenea parte din Camerele de Comerț și de Industrie.

Sunt incapabili sau nedemni de a fi membri ai Camerelor de Comerț și Industrie: minorii, interzișii și cei puși sub consiliul judiciar; falșii nereabilitați; cei cari au suferit vre-o condamnare pentru un fapt infamant.

În vederea întocmirii listelor electorale, societățile din circumscripția acestei Camere, la cari se referă dispozițiunile de mai sus, sunt rugate a-și designa membri delegați, cari urmează a fi trecuți în liste ca alegători, avizând despre aceasta Camera noastră.

Președintele Comisiunii Interimare
ss. GAVRIL CRISANU

Batoze Typul cel mai nou

Tractoare

Instalațiuni de moară

S. A. Română pentru Comerț de
Mașini Agricole

Cluj, Str. Regina Maria Nr. 45

Reprezentanța generală pentru România a fabricii

Első Magyar Gazdasági Gépgyár
BUDAPESTA

(927) 3-?

Societatea de editură „SFÂNTA UNIRE“

Convocator

În baza art. 35 din statute, Onorații membri ai Societății de editură „Sfânta Unire“ sunt convocați la

a II-a adunare generală

ce se va ținea Vineri, în 5 Aprilie 1929 orele 9 a. m. în localul „Casinei Române“ din Blaj.

ORDINEA DE ZI:

1. Constituirea adunării.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Raportul Consiliului de Administrație și al Consiliului de cenzori, bilanțul și darea absolutului.
4. Impărțirea venitului.
5. Alegerea alor 4 membri în Consiliul de Administrație.
6. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1929.
7. Eventuale propuneri, cari, în baza § 34, trebuie prezentate Consiliului în scris cu cel puțin cinci zile înainte de adunarea generală.
8. Închiderea adunării.

Blaj, la 28 Martie 1928.

Dr. Ioan Bălan

președintele Consiliului de administrație

Activa		Bilanț General la 31 Decembre 1928.		Pasiva	
Casa: numerar	75.132 25	Capital de acții		1.000 000	—
„ depunere la banci	1.455.207	Spese de fondare		50.000	—
Editură	55 000	Fond de rezervă	100.000		
		„ cultural	20.000	120.000	—
		Creditori		151.805	—
		Tantiemă neridicată		3.719	15
		Profit curat		259 815	10
				1 585.339	25
	1.585 339 25				
Spese		Contul Profit & Perdere		Venite	
Cheltuieli generale	80.132 25	Interese		339.947	35
Profit curat	259.815 10				
	339 947 35			339.947	35

Blaj, la 14 Februarie 1929.

Victor Moldovan, m. p.
contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Ioan Bălan, m. p. președinte Dr. Nicolae Brînzeu, m. p. vice-președinte
Dr. Victor Macaveiu, m. p. Dr. Iuliu Florian, m. p. A. C. Domșa, m. p.
Ștefan Roșianu, m. p. Dr. Augustin Tatar, m. p.

Subsemnatul Comitet de Cenzori am examinat conturile „Bilanț, Profit și Pierdere“ ale „Societății Sfânta Unire“ și le-am aflat în consonanță cu registrele.

COMITETUL DE CENZORI:

Dr. Ambrosiu Chețianu, m. p. Dr. Aloiziu Tăutu, m. p. Dr. Gheorghe Fireza, m. p.
Dr. Gheorghe Bob, m. p. Iosif Orga, m. p.

Atențiune!

Atențiune!

Vânzare Reclam De Primăvară

Stofe pentru haine bărbătești, pardesiuri, precum și pentru paltoane și costume de femei

Cu prețuri sub orice concurență

Înainte de a Vă cumpăra cele de lipsă, treceți neapărat pela depozitul fabricii

GROMEN & HERBERT CLUJ, Reg. Ferdinand 13

— Numele firmei garantează calitatea —

(555) 2-2